

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the PostOffice at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 3. — ŠTEV. 3.

NEW YORK, THURSDAY, JANUARY 5, 1928. — ČETRTEK, 5. JANUARJA 1928.

VOLUME XXXVI. — LETNIK XXXVI.

Z ojačenji upajo poraziti Sandina.

VRHOVNO POVELJSTVO JE PREVZEL GEN. FELAND

Tisoč nadaljnih ameriških mornariških vojakov je dobilo povelje, naj se odpravijo v Nicaragvo, da zatro vstajo Sandina. — Wilbur je imenoval generala Felanda načelnikom ojačenih ameriških skupin.

WASHINGTON, D. C., 4. januarja. — Tisoč nadaljnih mornariških vojakov je poslal včeraj v Nicaragvo mornariški tajnik Wilbur, da se jih uporabi v intenzivnem pogonu, ki bo kmalu vprizorjen proti generalu Augustino Sandino, načelniku guerrilla vojevanja.

Brigadni general Logan Feland, poveljnik mornariških vojašnic pri Paris Island, S. C., je dobil povelje, naj takoj odpotuje v Nicaragvo ter prevzame poveljstvo nad mornariškimi operacijami, ki so sedaj poverjene polkovniku Gulicku. General Feland pozna položaj, ker je poveljal mornariškim vojakom v Nicaragvi tekom revolucije v preteklem letu.

Ob istem času je objavil Mr. Wilbur, da se je izkrcalo večje število mornarjev z ameriških ladij v vodah Nicaragve, da prevzamejo službo na obali ter opraste s tem več mornariških vojakov za aktivne operacije na fronti.

Včerajšnja akcija je sledila konferenci med Wilburjem in predsednikom Coolidgeom, tekom katere sta premetirala vsa položaja, posebno pa aktivnosti Sandina tekom preteklih par dni. Sklenila sta pričetki z intenzivno kampanjo, da se očisti deželo ter razoroži ustaše, katere vodi Sandino.

V Nicaragvi je sedaj 1415 mornariških vojakov. Sila, poslana sedaj tjakaj, bo pravila skupno mornariško silo v Nicaragvi na približno 2570 častnikov in mož.

Uradniki upajo, da ne bodo potrebna še nadaljna mornariška ojačenja, a so pripravljeni, da ugodno pozivom na pomoč od strani častnikov, ki se nahajajo na licu mesta. Ni še določeno, če bodo poslani nadaljni aeroplani na lice mesta. Pričakovati je, da se ne bo vprizorilo nobene nadaljne akcije, razven če bi naprosili za nadaljne aeroplane mornariški avijatiki, ki se nahajajo v Nicaragvi.

Z ojačenji se hoče v prvi vrsti izpolniti posadke v Managvi, Matgalpi in drugih mestih, kjer so sedaj nastanjeni mornariški vojak, katere potrebujejo na fronti.

Podadmiral Sellers, ki načeljuje mornariškim silam v centralno-ameriškem vodovju, je sporočil včeraj departmentu, da je uveljavila kampanja v severni Nicaragvi dejstvo, "da so sile Sandina boljše opremljene in organizirane kot na je bilo povoda za domnevanje".

Mornariški vojak v mirnih okrajih so bili nadomeščeni z narodnimi stražniki iz Nicaragve, da oprostite mornariške vojake za aktivno dolžnost proti vstašem. Polkovnik Gulick v Managui je priporočil, naj se njegovo poveljstvo ojači za 250 mož in sicer takoj, — je sporočil admiral Sellers.

Nikolič ubil prohibicijskega agenta.

ST. PAUL, Minn., 4. januarja. Prohibicijski agent Wesley A. Frazer, ki se je pri nekem pogonu na hišo mesarja G. Nikoliča surovo obnašal, je bil ustreljen od razjarnega hišnega gospodarja. Nikolič je priznal dejanje.

Ledene barikade v Donavi in Labi.

BERLIN, Nemčija, 4. januarja. Kako hud raz prevladuje v številnih delih Evrope, je razvidno iz dejstva, da je bila Donava pri Požunu zamrznjena do globine 20 čevljev. Parnik Sazava je bil včeraj zjutaj z močvijo vred v ledu in megli.

Šejk Feisal zatrl celo pleme.

BAGDAD, Irak, 4. januarja. — Vsi moške nekega v Iraku nastanjenega beduinskega plemena, vključno vsi otroci moškega plemena, so bili napadeni od šejka Feisala in njegovih tolp ter ubiti. Odveli so vse črede goveje živine. Ženske so sedaj izpostavljene smrti od lakote. Ogorčenje nad tem napadom je v Bagdadu splošno.

Jelen naskočil avtobus.

KATONAH, N. Y., 4. januarja. Na ozki cesti se je zaletel včeraj 250 funtov težak jelen v avtobus, naložen s šolskimi otroci ter je bil na mestu ubit.

SVEČAN SPREJEM LINDBERGH

Vihar je metal njegov aeroplan nad gorami senintja. — Topovi so grmeli v Tegucigalpa v pozdrav. Pristal je kot zmagalet. — Prebivalstvo glavnega mesta je postlalo pot avijatika z rožami.

TEGUCIGALPA, Honduras, 4. januarja. — Polkovnik Charles Lindbergh je prišel včeraj v Honduras več kot Amerikanec in več kot navadni človek. Prišel je kot eden, ki je vdejsvil starodavni sen, da zna človek letati po zraku. Stopil je v mesto kot zmagalet, ki ne potrebuje četa, da je deležen odobravanja prebivalstva, ki ga je tako nestrpno pričakovalo v tem starodavnem mestu stare Španske.

Godbe so igrale, zastave so vihrale in ceste so bile okrašene ter posute s smrečjem, ko se je pripeljal Lindbergh v družbi predsednika Paz Baradona ter ameriškega poslanika Summerlina, dočim so otroci posipali rože na pot avtomobila.

Natančno kot ptič se je Lindbergh večkrat izgubil pogledu predno je pristal. Drobno dež je popolnoma zakril aeroplan, a 21 strel iz topa je kazalo, da se bliža mestu.

Trikrat je obkrožil polkovnik Lindbergh letalno polje, leteč nižje in nižje sredi burnega nazdravljanja. Nato pa je z lahkoto pristal pet minut pred drugo uro. Obrnil je aeroplan ter ga zapeljal proti predsedniku in vsem poslanikom, ki so stali pred ložo.

Ljudske množice so seveda drle za aeroplanom in vojaštvo jih je komaj zadržalo. Poslanik Summerlin je došel prvi do Lindbergha.

Srečen sem, da vas lahko pozdravim v Hondurasu, — je rekel poslanik.

Nato je poslanik Summerlin predstavil Lindberghu predsednika Baradona, državnega tajnika in druge člane kabineta.

Nato je bil stvorjen sprevid avtomobilov, ki se je pričel pomikati proti glavnemu mestu. Ceste so bile obrobene z ljudmi in oficijelnim karam so sledile neštete druge, dočim je nešteto mož švigalo senintja na ponjnih.

Polkovnika Lindbergha so odvedli v ameriško poslaništvo ter mu dovolili, da se odpočije do obeda, katerega je priredil poslanik na čast predsedniku in letalcu.

Po sprejemu je izjavil Lindbergh, da ima Tegucigalpa enega najboljših letalnih polj, kar jih je kdaj videl.

Polkovnik Lindbergh ne bo potel preko pezerišča zadnjih bojev med ameriškimi mornariškimi vojak, ki vstajajo v Nicaragvi, ko bo zapustil Managvo.

SAN SALVADOR, 4. jan.

Intenzivni žarki opoldanskega tropičnega sonca so padali direktno na obraz polkovnika Lindbergha, ko je zaprl vrata svojega kompartimenta ter se dvignil v zrak z Ipa-lapangó letalnega polja ob pet minut pred dvanajsto uro, da poleti v Tegucigalpa.

Toploner je kazal 91 stopinj v senci, dasiravno je na tisoče ljudi, ki so se zbrali na polju pozabili na prebivalstvo sence, ko so mahali s klobuki in solnčniki ter kričali: — Adios, Lindy!

DETROIT, Mich., 4. januarja. Mrs. Evangeline Lindbergh, ki se je vrnila v svoj razred, kjer poučuje kemijo, je bila še vedno vsa srečna ob spominih na svoje potovanje v Mexico City, kjer je obiskala svojega sina.

Bilo je slavno potovanje, — je rekla. — Edini oblaček, je bilo trdo delo, katere sta opravila pi-

lot Harry Brooks in njegov mehanik, Mr. Russell, tekom zadnjih tristo milj, ko smo zadeli na mrzlo vreme in snežne viharje, ki so nas prisilili, da smo se parkrat ustavili.

Dolžna sem svojo hvalo Ford Motor Company ter poslaniku in Mrs. Morrow za potovanje, ki je bilo tako čudovito, tako udobno, varno in polno užitkov v vsakem oziru da je izgledalo bolj kot sen kot pa resnično potovanje na razdaljo tisočih milj v teh par dneh.

DVICNENJE TIBERIJEVE MORNARICE

Kontraktorji bodo spravili na površje mistične ladje cesarja Tiberija ter jih poklonili Mussoliniju.

RIM, Italija, 4. januarja. — Problem dvignjenja slavni "Ladij Tiberija", ki leže na dnu jezera Nemi, ki je bilo desetletja in desetletja želja arheologov, je bil spravljen bližje k rešitvi včeraj, ko je podpisal ministrski predsednik Mussolini dogovor s petimi trdkami, ki so se ponudile da dvigneta dve ladji, ki leže najbližje površini in sicer brez stroškov za vlado, "kot poklon za Duceja".

Tvrdke so stavilo predlog, da znižajo površino jezera Nemi za kakih dvajset čevljev s tem, da bi spustile vodo v bližnje jezero Albano, ki leži došt nižje. To se hoče doseči s pomočjo mogočnega pump, ki bodo metale vodo skozi starodavni prehod ali tunel, katerega so zgradili ob časih rimske republike.

S pripravljanimi deli se bo pričelo takoj ter bodo trajala nekako tri mesece, dočim bo trajalo približno en mesec, da se zniža površina jezera za dvajset čevljev. Upati je, da bodo dvignili ladje še tem bližajočega se poletja. Prostoletni kontraktorji hočejo tudi zgraditi kabske železnice.

Starodavni ladji, znani kot "Ladij Tiberija", o katerih pa so doglali zgodovinarji, da jih je dal zgraditi cesar Caligula, sta bili dve plavajoči palači, katerih se je posluževal cesar za svojo zabavo. So glasno s poročili, sta bili te dve palači napolnjeni z vsakovrstnimi umetniškimi zakladi ter so ju priševali meč svetovna čudesa. Ni znano, kaj je bilo vzrok, da sta se ladji potopili, a obe sta bili potopljene v bližini obali, večja v globini dvajsetih čevljev in manjša v globini kakih tridesetih čevljev.

SLEPARJI S POTNIMI LISTI PRIJETI

V Berlinu so prijeli štiri sleparje, ki so lovili izseljence s pomočjo ponarejenih potnih listin.

BERLIN, Nemčija, 14. januarja. Štirje člani tolpe mednarodnih ponarejevalcev potnih listin so bili aretirani v Berlinu, potem ko je zasledovala policija njih aktivnosti v različnih evropskih deželah več kot dve leti. Tolpa je ogulila nameravane izseljence v Ameriko za več stotin tisočev dolarjev, večinoma s prodajo ponarejenih potnih listov, a v številnih slučajih so kupili pristne dokumente od prisilcev, kateri so imeli dovoljenje, da stopijo v Združene države.

En član te tolpe je ušel policiji. Domneva se, da se skrivajo v Berlinu še trije nadaljni člani te družbe. David Milnerf, glavni tolpe, je priznal, da je sprejel več kot 150 tisoč v zadnjih dveh letih kot svoj delež pri dobičkih. Njegov poskus, da se kolekuje ponarejene listine v tukajšnjem ameriškem konzulatu, je dovedel do njegove aretacije in razkritja imen ostalih. Neki konzul je identificiral Milnerja kot moža, ki ga je skušal pred krakim podkupiti, da vizira neavtorizirane potne listine.

Ponarjevalci so natančno zasledovali nemško kvoto, in kjerkoli je bil dovoljen vizej kakemu Nemcu, ki se je medtem premislil glede odhoda v Ameriko, so mu ponudili precej izdatno svoto za njegove listine. Te potne listine so nato prodali kakemu poljskemu ali madžarskemu državljanu, ki ni mogel priti v kvotni seznam. Domneva se, da je delovala berlinska tolpa v tesnih stikih s tovariši v drugih evropskih glavnih mestih.

Med stvarmi, katere so našli pri aretiranih, so se nahajale dve sto prošnji za ameriški vizej, in nekateri prosilci so bili pripravljeni plačati do \$1000 za ponarejen vizej. V namenu, da se izboljša prilika velikega števila klientov te tolpe, ki so hoteli priti v Združene države, so dobavili nemške potne liste posebno Poljakom in Rusom, namreč Židom. Na temelju priznanj štirih, ki so sedaj zaprti, upa policija zatreti celo organizacijo.

Sovjeti izmenjali jetnike.

VARŠAVA, Poljska, 4. jan. — V obmejnem mestu Kolosovo so zamenjali včeraj 32 Poljakov, političnih jetnikov sovjetov, za devet komunistov, med katerimi se nahaja tudi žid, ki je bil aretirani na Poljskem radi vojaške spijonaže.

FRANCIJA NAJ BI ODPRAVILA FRANK

Profesor Gide v Parizu predlaga odpravljenje franka ter zopetno oživiljenje "ecu-ja". — Uveljaviti hoče novce za pet frankov v vrednosti ameriškega dolarja.

PARIZ, Francija, 4. januarja. — Opuščenje franka kot standarda francoske valute ter njega nadomeščanje s starodavnim novcem za pet frankov ali "ecu-jem" (krono), z vrednostjo ameriškega dolarja, predlaga profesor Charles Gide s Francoskega kolegija.

V svoji razpravi glede bodoče postavne štabilizacije izjavlja profesor Gide, da nudi frank, ki je užival preje velik sloves po celi Evropi in ki je uplival na valute kakega ducata dežel, sedaj ob petini svoje predvojne vrednosti, prav tako žalostno sliko kot pogled na vojnega pohabljenca, katerega sreča človek na cesti.

Trdil je, da je nemogoč povratek k njegovi prejšnji vrednosti in da tiči edino sredstvo odrešenja v popolnem prekinjenju vseli vezi med preteklostjo in sedanjostjo.

Italija, — je poudaril profesor Gide, — je bila po ponovnih izjavah, da je treba liri vrniti njeno predvojno vrednost, prisiljena leta izvedla agrarske postavne, ki štabilizirajo svojo liru na približno četrtina tega, kar je bila prvotno vredna, dočim so Belgija, Avstralija, Madžarska, Rusija in Brazilija zamenjale svoje prvotne denarne enotnosti z novimi.

Celo pred vojno, — je rekel Gide, — so frank kritizirali radi njegove neznatnosti kot enota. Najbolj vzrok za oživiljenje ecuja pa bi bil po mnenju profesorja ta, da bi napravil konec francoskemu mišljenju v frankih ter za vedno odpravil sedanje primerjanje med plačami in cenami s plačami in cenami v dneih pred vojno.

Wettstein kot predsednik Avstrije.

DUNAJ, Avstrija, 4. januarja. Drugi uradni termin Hainseha kot predsednika avstrijske republike bo potekel v prihodnjem letu. Na temelju določb ustave ne more biti še enkrat izvoljen in vsled tega je bil določen profesor Wettstein kot njegov naslednik.

Predsednika avstrijske republike ne voli narod, temveč zvezna skupščina ter je potrebna za izvolitev dvotretinska večina.

Stališče zveznega predsednika je v glavnem reprezentativno.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
"GLAS NARODA", NAJVEČJI
SLOVENSKE DNEVNIK V ZDRUŽENIH
DRŽAVAH.

ZNAČILNA ODREDBA ŠPANSKE

Španska hoče zapleniti neproduktivna ozemlja ter jih izročiti pridnim delavcem.

MADRID, Španija, 4. januarja. Zadržne izjave španskega ministrskega predsednika Primo de Riverasa so kazale, da bo vlada tekom leta izvedla agrarske postavne, ki določajo ekspropriacijo takih zemljišč, ki ne proizvajajo proimernih pridelkov. V ta namen bo oficielni poljedelski zavod kmalu avtoriziran, da prevzame dotična ozemlja.

Te reforma se bo tikala velikega števila španskih zemljiških lastnikov ter bo napravila zemljiške lastnike iz delavcev, ki obdelujejo pod najbolj zastarelimi pogoji zemljo, vsebujočo velike možnosti.

Vlada namerava organizirati sistem najemništva, pod katerim bodo dobili finančne kredite farmerji, kar bo nudilo slednjim varstvo pred oduhili. Ta načrt je bil že uveljavljen v Cataloniji.

Postave določajo, naj se zemljo, katero se zanemarija ali brezbrizno obdeluje, vzame najemnikom ter jo izroči bolj produktivnim rokam.

Vlada je prepričana, da bo uveljavljena večja narodna štabilnost, ko bo bolj pridni poljedelski razred bolj primerno zavarovan.

Razstava slik blaznih v Parizu.

PARIZ, Francija, 4. januarja. Na prizadevanje dr. Raoul Couchouda, ravnatelja državne umobolnice, se je vršila tukaj izvanredna razstava slik. To so slikarski proizvodi blaznih, ki imajo, kot trdi zdravnik, veliko psihiatrično vrednost, ker spravljajo ideje bolnikov boljše do izraza kot pa govorjene ali pisane besede.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da Vam bo ta ponudba ugajala, posebno še, ako boste vpoštevali našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji		Lire	
Din. 1,000	\$ 18.43	Lir 100	\$ 5.90
Din. 2,500	\$ 45.75	Lir 200	\$ 11.50
Din. 5,000	\$ 91.00	Lir 300	\$ 16.95
Din. 10,000	\$ 181.00	Lir 500	\$ 27.75
Din. 11,110	\$ 200.00	Lir 1000	\$ 54.50

Nakazila po brzojavnem pismu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.—

SAKSER STATE BANK
82 CORTLANDT STREET Phone: CORTLANDT 4087 NEW YORK, N. Y.

POSEBNI PODATKI

Pristojbina za izplačilo ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25, ali manjši znesek 75 centov; od \$25, naprej do \$500, po 3 cente od vsakega dolarja. Za večje zneske po posebnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko \$7.00
in Kanado \$6.00
Za pol leta \$3.50
Za pol leta \$3.00
Za četrt leta \$1.50
Za pol leta \$3.50
Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

KAJ PA DELAVEC PRAVI

— Zakaj časopisi vseh krščanskih dežel, posebno pa časopisi v tej deželi, ne povedo resnice glede plač?

— Vsak dan poročajo o ameriškem delavcu, ki je nekak "kralj vseh kraljev", ki žanje po 10, 15 in celo več dolarjev na dan; kako se prevaža v svojem lastnem avtomobilu; kako ponosen je na svoj dom in kako strašno je zadovoljen.

— Ni dolgo tega, ko se je neka ugledna Evropejka čudom čudila, da ima toliko ameriških delavcev svoje lastne avtomobile.

— Pa je baš nasprotno resnica.

— Ameriški delavec ima povprečno manj lastne kot je ima delavec v kaki drugi civilizirani državi.

— Da, nikjer drugje se ne prevaža z avtomobili toliko delavcev kot v Ameriki, če se pa prepričate, je poravnava na kari več dolga kot je kara vredna.

— Izmed sto kar, v katerih se ameriški delavci prevažajo, jih je petindvajset kupljenih na mesečne ali tedenske obroke.

— Pravijo, da ima ameriški delavec svoj dom. Vraga ima, ne pa dom.

— Petsto ali tisoč dolarjev je plačal zanj cash, vstanek pa plačuje na obroke.

— In kompanije mu še vsi pomagajo, da ne more plačati obroka, pa gresta k vragu vplačana svota in dom.

— Podobno je s pohištvo.

— Če človek opazuje kolektorje, ki trkajo na vrata, pride do zaključka, da nima polovica delavcev lastnega pohištva.

— In kako tudi? Saj ni mogoče! Saj niso vsi delavci zidarji in izvežbani mehaniki. Tri četrtine ameriškega delavstva tvorijo neizvežbani delavci, ki so srečni, če morejo zaslužiti po \$25 na teden.

— Po newyorških restavrantih je zaposlenih na tisoče delavcev, ki imajo po \$15 na teden in hrano. Za perilo in obleko plača približno \$7. Dva dolarja sta za jed v nedeljo. Potemtakem mu ostane na teden šest dolarjev za vožnjo, obleko, zdravnika, časopise, kinematograf it. l.

— To velja za sameca. Če pa samec sledi svojemu naravnemu nagonu in se poroči, ne more vzdrževati niti sebe, niti žene, niti otrok.

— Po newyorških ulicah hodi vsak dan na tisoč in tisoč moških, zdravih in močnih, ki nimajo niti nikla v žepu in ne vedo, kje bodo spali večer.

— To je sramota za najbogatejše mesto na svetu.

— Res je, da dobrodelni družbe nahranijo na Zahvalni dan in na Božič par tisoč brezposelnih, toda to ni dovolj.

— Brezposelni hočejo delati in že vsaj toliko zaslužiti, da bi se lahko sami prehranili.

— V deželah, kjer so delavci zaposleni in svojemu stanu primerno zaslužijo, je presneto malo boljše življenje, anarhizma in komunizma.

— Ker nekateri kaptalisti smatrajo delavca za psa, naj bo dovoljena primera: če ga res prispodablja psa, naj ga nahranijo, in bo miren in zadovoljen, dokler bo pa stradal, bo grčal in bo nevaren.

— To je dosti bolj važno vprašanje, kot pa klatenje o prohibiciji, ugibanje, če bo Coolidge kandidiral ali ne ali če smejo Gray, Snyderica in Hickman upati na pomilostitev.

Težka operacija.

Pred krakim je bila v Pretoriji niku povzročilo bolečine. Pogumna Transvalskem izvršena nena- vadna operacija. Neki moški je pri kopanju dobil v uho pesek, ki je prodrl nesno mreno ter se mu za- jedel v možgane. Da se ustavi kr- vavljenje v možganih, je bila ope- racija nujno potrebna. Zdravnik je začel črepijo ter je 4 cole od- stranil. Mož je ozdravel, toda mož- gani so ostali nepokriti, kar je bol-

niku povzročilo bolečine. Pogum- ni zdravnik se je lotil še ene ope- racije, da je namreč možu odvzel eno izmed desnih reber in s tem zakril odprtino na glavi, a iz steg- na mu je izrezal potrebno količi- no mesa in kože. Operiranec je se- danj popčinoma zdrav ter ne čuti nikakih posledic v sled nena- vad- nih operacij.

Dopisi.

Fairport, Harbor, O.

Jaz jako rad čitam dopise in druge novice iz vseh krajev Ame- rike, posebno iz slovenskih nase- bin. Menda je večina takih, ki raj- ši dopise čitajo kot pišejo. Zato je vse premo do pisov. Kolikor ima Glas Naroda čitateljev, bi mogla biti zmiraj ena stran polna samih dopisov. Uverjen sem, da bi imel še več naročnikov kakor jih ima!

Tukaj v Fairportu večinoma vse družine dobro stoji in je tudi ne- kaj pečlarjev, pa kaj, pečlar je pečlar.

Ne morem nič pisati o njih, za- to ker se nisem še pečlal, tisti ki se že dolgo peče, le naj se še, saj itak se mora tudi potem, kadar se oženi.

Nas je tudi nekaj bordarjev, ali ti se držimo bolj zadaj in pečlar- jem damo prednost v nekaterih starih. V gotovih stvarih smo pa menda enaki, posebne pri pijaci, če je kaj dobrega. Tudi možakov se ne bom ognil, tudi oni radi pi- jejo še bolj kakor mi drugi, ali ga vseeno bolj s strahom, ker imajo vsak svojga poliemana doma.

Zadnjič sem pisal, da naj se ka- tera gospodična oglasi, pa de se- danj se ni še nobena. Menda zato ne, ker sem pisal, da smo sami po- starni, pa je nekaj tudi mladih fantov.

Želim vsem čitateljem Glas Na- roda srečno in veselo Novo leto! Pozdrav!

A. Grželj.

Woodstock, N. H.

Oglasiti se hočemo zopet kaj iz iztočnih krajev, oziroma iz gozda. Praznujemo Božič. Marikateri si mogoče misli, da kako pusto mo- na biti v tem času v gozdni cam- pi, toda vara se. Letos nam je u- solnični vzhod in zahod — čez vse godno vreme prikrajšalo čas. Oko- li božičnega drevesca in jaslje je lepo zadonela po tihem gozdu pe- sem "Sveta noč..." Iz ktoga skupine se je oglašala pesem za pesmijo, čim dalj tem z večjo ko- razjo. In proti koncu je že vsak svoje gonil.

Med odmorom so se oglašali Victor Rekordi s krasno melodijo. Vmes so pa tudi harmonike zape- le veselo poskočno. In tako je mi- nul Sveti večer, da se je kar pre- hitro pritihoval.

Marsikaj bi Peter Zgaga vedel povedati v svoji koloni, da je bil le kratak čas med nami. Toda ne, da bi kdo rekel, da smo kršili 18. amendment.

Kakor se mi zdi, nas čaka še le- pa bodočnost. Kar nas je narod- njakov nas je največ sanjeval. Vsak si nečesa želi za bodočnost. Eni pravijo da si na spomlad ku- pijo karo. Tudi jaz nestrno pri- čakujem tega časa. Kak nasvet bi mi dal Peter Zgaga za to upanje?

Drugi so pa bolj molčeči. Imajo svoje tajne misli. Bog ve kakšne!

Il koncu želimo veselo Novo le- to 1928 vsem rojakom širem Ame- rike, Glas Naroda pa obilo naroč- nikov.

Delavci John Schvasnik Camp.

Brezposelnost v Italiji

je zopet narasla in sicer od 30.930 koncem septembra na 332.240 koncem meseca oktobra. Za mese- c november in december še ni urad- nih podatkov.

Santa Rosa, Cal.

"Otrok je najbolj občut- liva rastlina na svetu. Otrok se bo odzval ponovitvam kot se odzove rastlina, o je pa enkrat ustavljen, ostane za- vedno v njem kakovost du- hovne sile in znamenje zna- čaja".

Burbank.

To malo californijsko mestce je slavno, ker je tukaj živel in de- lal tekom svojega dolgega in za- poslenega življenja Luther Bur- bank. Pred več kot petdesetimi le- ti je prišel sem kot neznan, ubog, mlad delavec, ko je pa umrl, je bi- la njegova slava razširjena po vsem civiliziranem svetu. Več kot ka- terikoli človek na svetu je vedel o rastlinskem svetu, o gojenju že- lišč, sadežev in cvetlic. Na tisoče ljudi iz vseh delov sveta je vsako leto obiskalo njegovo farmo in njegove vrtove, kjer je delal na petdeset let poskuse ter proizva- jal boljše sadeže, želišča in rože. Izbeljal je navadna želišča, sade- že in cvetlice, vzgojil je boljše in slašji krompir in cranjo ter proiz- vedel krasne cvetlice. Vse za do- brobit človeštva, je bil cilj nje- govega življenja. Da mu je uspelo, ne more nihče oporekati, ki si je ogledal njegove vrtove.

Na tem mestu ne bom razlagal, kako je treba pridelovati boljše zelje, buče in korenje. Omenil bom le njegovo brezmejno ljubezen, ki jo je gojil do otrok. Če je hodil po svoji domači vasi ali poteval po tujih mestih, se je dosti bolj zani- mal za otroke kot pa za najkras- nejšo rožo na svetu. Rekel je, da smatra Naravo za Boga. Z vsem svojim srcem je ljubil solne- ro, svetlobo, sinje nebo, drevesa, cvet- lice, gore, polja, bistre studence, solnični vzhod in zahod — čez vse godno vreme prikrajšalo čas. Oko- li božičnega drevesca in jaslje je lepo zadonela po tihem gozdu pe- sem "Sveta noč..." Iz ktoga skupine se je oglašala pesem za pesmijo, čim dalj tem z večjo ko- razjo. In proti koncu je že vsak svoje gonil.

Slovenski stariši naj si vzamejo njegove besede k srcu in naj ni- kar ne plaše svojih otrok z bajka- mi o strahovih in drugih beda- stotanih, ki so preostanek iz pra- davnih časov. Saj vendar živimo v dvajsetem stoletju v dobi aero- planov in radia in drugih čudežev, ki so bolj važni za razum otroka kot pa babjeverstvo.

Čitateljem Glasa Naroda želim srečno Novo leto, otrokom pa vsi- ljubezen, ki so jo njihovi stariši zmogli.

Walter Predovich.

Trst in Reka — svobodni luki.

Kot poroča "Edinost" bo pro- glašen več italijanskih prista- nišč, med njimi tudi Trst in Reka, za preste luke.

KJE STA ANTON in JANEZ

CENDOL (Stokrato), doma iz vasi Jenšček, št. 71, občina Li- vek pri Kobaridu, Primorsko. Anton je star 47 let in Janez pa 41, obo sta poročena in pred 11. leti sta bivala v Aržavi III, bli- zo Gary, Ind. Prosim rojake, če ked ve, da ni naznani nju na- slov, ali naj se pa sama oglasi- ta na naslov: Frank Medveš, 1028 E. 72 St., Cleveland, Ohio. (3x 5.6&7)

CVETLIČNI DAN V CALIFORNIJI

je ena najslavnejših prireditev. Na sliki vidite pet deklet, okrašenih za veliko parado.

ZRTEV BREZVESTNEGA MORILCA

Prva na sliki je Marian Parker, katero je brezvestni Hickman od- vedel, umoril in razkosal. Sredi je njena mati, na desni pa nje- na sestra.

VSLED EKSPLOZIJE IZGUBIL SPOMIN

Londonka "Westminster Ga- zette" je objavila interesanten slu- čaj švedskega oficirja, ki je slu- žil za časa svetovne vojne v angle- ški armadi in ki je ob priliki ek- splozije granate leta 1917 popol- noma izgubil spomin. Do sedaj je živel v Londonu in bil trdno pre- pričan, da je rodom iz Kanade in da se zove De Montalt.

Bivši oficir, ki se pravzaprav imenuje Gustav Duner, je bil ro- jen leta 1880 v Upsali na Šved- skem. Njegov oče je bil vsenči- nišni profesor. Gustav Duner je prišel svojo vojaško kariero v švedski armadi, ali ker v švedski vojski ni imel izgledov, da bi do- segel svoje cilje in uresničiti svoja stremeljenja, se je odločil zapusti- ti svojo narodno vojsko in oditi v inozemstvo.

Te se je res zgodilo. Odsel je iz švedske armade in vstopil v angle- ško vojsko. Boril se je kot angle- ški vojak v burski vojni, a potem tudi v svetovni vojni.

V začetku januarja meseca le- ta 1917 se je nahajal Duner s še nekaterimi drugimi angleškimi častniki na neki pečini, in sicer baš, ko jim je neki vojak javil, da bo eksplodirala sovražnikova granata. Vsi oficirji so se vznemi- rili in pebegnili s pečine. Pobegniti pa je hotel tudi Gustav Duner, ali baš v tem trenutku je eksplodi- rala granata in Duner je bil vržen v zrak...

Po nekotikih urah so ga našli bolničarji ležečega v nezvesti.

Ko se je v bolnici osvestil, je popolnoma izgubil spomin. Zdrav- niki in bolničarji so ga nazivali kaptanom de Montalt, ker so se našli poleg njega pisma, ki so ime- la to ime. Ker je Gustav Duner iz- gubil spomin, v resnici ni vedel, Madžara (dr. Seregyja). Vseh kako je njegovo ime in je verjel, da je De Montalt.

Novi kapitan De Montalt je po- zneje služil pri avijatikih. Nekega dne se je zgodila težka nesreča: padel iz aeroplana in bil težko ra- njen. Vsled tega je bil tudi odpu- ščen iz aktivne vojaške službe, a mu je bila priznana dosmrtna po- kojina. Pozneje se je oženil s se- stro nekega svojega prijatelja avij- atičarja, ki je umrl na njegovih rokah. Vedno pa ga je motil dvom, če je v resnici De Montalt, ali ne.

Nekega dne je slišal, da blizu njega stoji družba govori šved- sko. Temu se je zelo začudil in za- zdelo se mu je takoj, da ta jezik dobro razume.

Zato je odpotoval bivši oficir v svojo domovino, na Švedsko, da bi iskal dokaze o upravičenosti svojega doma. Nekega dne je iz- taknil v švedskem vojnem minist- rstvu knjigo, v kateri je slučajno našel, da je zabeleženo ime ne- kega častnika Gustava Dunera. Nekaj čudnega se mu je zadelo, ko je prečital ime. In njegov spo- min se je pričel vračati...

Tako je pisal rodbini oficirja Gustava Dunera, da bi kaj več poizvedel o tem človeku. Kmalu je dobil odgovor: "Gustav Duner je umrl na francoskem bojišču leta 1917. Jaz sem njegov brat". V pi- smu so sledile še nekatere natanč- nosti, ki so dokazovale smrt šved- skega oficirja.

De Montalt, oziroma Gustav Du- ner pa je odšel te dni po desetih letih na Švedsko, da vidi zopet en- krat svoje drage, mater in brata.

Za kardinale

je imenoval papež dva Francoza in po enega Španca, Kanadea in Madžara (dr. Seregyja). Vseh kako je njegovo ime in je verjel, da je De Montalt.

Peter Zgaga

— Ne vem, kaj je z današnjimi ženskami, — se je čudil rojak. — Saj bo človeški rod izmrli, saj se nobena noče ženiti.

— Več kot sto sem jih vprašal, — pa vsaka je rekla, da ne.

Pripomniti moram, da dotični ro- jak ni bil uzor posebne lepote, da je bil že precej v letih in da mu delo ni dišalo.

*

Danes bodo advokati Mrs. Sny- der in njenega pomagača Judd Greya prosili governorja Smitha, naj pomilosti na smrt obsojena. Advokati paviijo, da sta morila v duševni zmedenosti in da nista odgovorna za svoj čin.

Predvčerajšnjim je po nasvetu svojega advokata izjavil brezvest- ni morilec Hickman, da se ne sma- tra krivega. Advokat in zdravni- ški izvedenci bodo skušali dokazati, da je Hickman blazen.

Noben razsoden človek ne bo za- govarjal smrtno kazni. Toda če bodo Grey, Schnyderjeva in Hick- an poslani namesto v smrt, v blaz- nico, bomo kmalu slišali o nadalj- nih grozodejstvih.

To dejstvo bi bilo bedrilo vsem onim, ki se samo iz strahu pred električnim stolom obotavljajo iz- izvršiti že vnaprej zasnovan zlo- čin.

Stežilo jetništev se bo zmanjša- lo, številu blazne naraslo. In kot nekateri že sedaj zatrjujejo, bo res kmalu ves svet ena velika blaznica.

*

Čedna mlada letalka Ruth Elder je hotela jeseni peleteti v Evropo. Kljub temu, da je imela dobrega krmarja in dober aeroplan, se je morala spustiti pri Azorih na mor- je. Pobrali so jo ter odvedli na- prej na Španko, potem pa v Pa- riz, kjer je šla skozi vso procedu- ro, ki je določena za prekoatlanti- ske letalce. Dospevši v Ameriko, je sklenila masten kontrakt z ne- kim gledališčem. Vsak večer se je kazala na odru ter dobila za to po tisoč dolarjev. Na umetniški tur- neji jo je zanesla pot tudi v drža- vo Georgijo.

Ko je stopila te dni iz vlaka, ji je šerif izročil zaporno povelje. Mladopetec dolže, da je imela pred leti nedovoljeno razmerje z nekim evangelistovskim postor- jem.

Gledališče, ki jo je najelo, pa vsled tega ne bo čisto nič na ško- di. Še več ljudi bo hotelo gledat to mučenico morale in moderne zna- nosti.

Toda moralni padec v Georgiji je bil občutnejši kot je bil fizični padec pri Azorskem otočju.

*

Na svetu je beseda, katero vsi ljudje pišejo narobe. Niti eden, pa naj bo učenjak, ali priprost člo- vek, je ni prav zapisal. In je tudi nikdar ne bo.

Ta beseda se imenuje "narobe".

*

Sedaj po Novem letu bo veselica za veselico. Ena najboljših bo men- da veselica Slov. Sam. Bol. Pod. Društva v Arlington Hall. O nji bom že pravočasno poročal.

*

To se je baje zares zgodilo. Ne- kii Filipinec je dolgo časa potoval po Združenih državah. Natančno je proučil naše javne naprave, se- znanil se je z našimi postavami in razmerami v splošnem.

Ko se je vrnil domov, je pa re- kel svojim tovarišem Filipinceem: — Za božjo voljo, tak dajte že enkrat mir in ne zahtevajte pro- stosti!

*

Dva razreda sta, ki ne vesta na- tančno, kaj zaprav hočejo ame- riški farmerji. V prvi razred spa- dajo ameriški kongresniki, v dru- gi razred pa ameriški farmerji.

*

Če hočeš, prijatelj, da te bo žen- ska poslušala in pozorno sledila tvojemu pripovedovanju, ji moraš samo o nji pripovedovati.

Ali po o njeni sovražnici.

*

Hudičeva noga.

Ena najboljših povesti Conan Doylea, v kateri slavn detektiv Sherlock Holmes z lahkoto razreši navidez nerazrešljiv slučaj.

To je kizmet.

Naš rojak Frank Oklešen, ki se že par let mudi v San Salvadoru, je originalno opisal to dežele vulka- nov, potresov in vremenskih nežgod.

Naše stare korenine.

V tem spisu nam je Matija Pogorelec predstavil na- kaj naših najstarejših priseljencev v Washingtonu in Minnesoti.

To se nekatere izmed mnogih zanimivosti, ki jih vsebuje:

Slovensko Amerikanski
Koledar za 1928

Pri veljakih brez veljave.

Drvar iz Doorna.

Poročevalec nekega zelo razširjenega angleškega lista je tekom poletja obiskal in intervjuval razne ex-vladarje in vsoke osebe, med temi tudi Viljema, Zito, Velikega kneza Mihaela, turškega sultana, grškega kralja, prince Ruprehta itd. Sedaj opisuje v svojem listu potek teh obiskov, kar pri Angležih vzbuja silno zanimanje in radovednost, tako, da ima list vsak teden znatno povišano naklado.

O Viljemu II. pripoveduje takole:

"Ako bi ne bil imel priporočilnega pisma generala Ludendorffa, bi najbrže ne bil prišel v bližino cesarja Viljema. Z nekoliko zastarelim taksiometrom sem se od postaje blizu stolpi obdanemu gradu, kjer v prognanstvu živi bivši vojni gospod Viljem Hohenzolernski. Liviran strežaj me je vodil v majhno čakalnico, v kateri mi je bilo treba le par trenotkov čakati, ker je kmalu stal mladi gardni častnik poleg mene. Vodil me je v prvo nadstropje ter me v nekaki knjižnici pustil sam za. Toda to se mi je le dozdevalo, kajti v naslednjem trenutku sem poleg kamina opazil visoko, tako nekoliko upognjeno postavo. Dvojtrudnih oči se je srečalo z mojimi, na ličih sem opazil globoke brazgotine, katerih tudi siva brada ni mogla zabrisati. Bil je to bivši potsdamski vojaški polbog, mož, kateri je svet pokril s krvjo ter pahnil milijone v bedo in siromastvo, mož, ki so mu bile pogodele krpe papirja. Toda kakšna sprememba.

Opravljen je bil v navadno sivno uniformo, na kateri je imel eno samo dekoracijo, črn trak — zdelo se mi je, da je železnega križa, vendar s sigurnostjo tega nisem mogel ugotoviti. "Od mojega prijatelja Ludendorffa prihajate?", me je cesar ogovoril. "Je li zdrav?" "Zelo dobro se počuti. Vaše veličanstvo", sem odvrnil polsužno se nekdanjega naziva in kakor ga nazivlje vse osebe gridu Doorna.

"Sedite. Spila bova kozarec vina." Pozvonil je in v dveh minutah je strežaj prinesel na srebrnem podstavku steklenico in dva kozarca. "Na Vaše zdravje in naj bi vam današnji obisk ostal v trajnem spominu," je napil cesar. Nato me je peljal na vrt in mi pokazal, kolko je posekal drevoja, prijel za skiro in prišel sekati kot saar izkušen drvar. "Tudi star človek se mora gibati," je pripomnil, ko je sekalo odložil.

"Mirno življenje je tukaj," sem omenil, ko sva stala ob gozdu. Cesar se je zagledal nekam v daljavo, ali v preteklost ali prihodnost? Kdo ve?

"Da, mirno je tu," je dejal kot bi govoril samemu sebi. "Toda kmalu bom popolnoma okrevljal od moje bolezn — duševne bolezn in stopil bom v svet."

"Ali se mislite vrniti v Potsdam, Veličanstvo," sem tiho vprašal.

Kot da bi se prebudil se je urno okrenil, oči so se mu zasvetile in dvignil je desno. "Vrniti se imam, gotovo se bom. Nemčija je brez mene kot otrok brez očeta." Pristopil je strežnik ter naznanil, da je luncheon serviran. Hotel sem se posloviti, toda cesar me je pridržal pri obedu. V obdobju je stala Hermina, katera mi je sledila v prognanstvo, kjer jo je poročil. Pri mizi smo sedeli le štiri osebe, cesar, njegova žena, katero nazivajo Zofijo iz Doorna, grof von Schwein ter jaz. Obed je bil prvovrsten in na moje veliko presenečenje — francoska kuhinja. Pri kavi mi je cesar ponudil najboljšo turško cigareto. Ko je spuščal dim cigarete v zrak, je tako mimogrede pripomnil: "Rusija drvi v prepad. Nikogar nimajo, ki bi zadosti trdno držal v roki vajeti vpenjajočega se konja. "Vujca," se je oglašala žena, "utrujen si leži." Razumel sem migljaj ter se poslovil. Pišite v vašem svetovnem listu, da me srčnega počutim takaj — da mislim zmo na mi in da je nemško cesarstvo še veljavno in neizbrisano zapisano v mojem sreću, kot je bilo v sreću Bismarcka."

Veliki knez Mihael.

"Ko sem se pripeljal v Cannes," piše angleški poročevalec svojemu listu, "so me ne moje vprašanje po bivšem velikega kneza Mihaela napotili v hotel Metropole. Prišel v hotel, sem v predsobah dobil kneze in kneginje, grofe in grofice, barone, lorde in ko sem v sprejemnici oddal svoje priporočilno pismo, me je liviran služabnik potegnil z dvigalom v drugo nadstropje. Takoj nato pa sem stal v razkošnem salonu, v katerem prebiva carski ruski dvor v prognanstvu."

Pred veliko pisalno mizo je sedela visoka in lepo moška postava. Bil je to bivši knez Mihael ruski ali "beli car". Ko me je opazil, je skočil kvišku ter mi nudi korakov prišel nasproti. Stal mi je roko tako močno, da sem moral z levega pomagati predog sem dobil prste vsakebi.

"Vi hočete, da vam kaj povem o smrti carske rodbine?" me je vprašal knez.

"Ravno nasprotno. Rad bi kaj slišal o vas samih," sem odvrnil. "O meni," se je nasmehnil veliki knez, kateri v resnici zasluži pridevek veliki, kajti visok je šest čevljev in tri cole. "Vi ste izjemna, vsak novinar, kateri ne obišče, vpraša, če mislim, da sta car in carica res mrtva. Zato se mi čudno zdi, da mi vi ne stavite tega vprašanja. Ako bi me bili vprašali o tem, bi vam potrdil, da sta bila umorjena v hiši Ipatijeva v Jekatirinsburgu. Vsako drugače izročilo je napačno ter zavajajoče resnice. V slučaju zopetne vstopitve monarhije v Rusiji zaseden prestol jaz."

"Ali mislite, da bi ruski narod pozdravil povrnitev carskega režima?" sem vprašal kneza.

"To je gotovo," je odvrnil knez prepričljivo. "Veste li, da se kmetje v daljnih stepah, ki niti ne vedo, da ni več carja v Rusiji. Skratka, ne briga jo se, kdo je vladar v Moskvi. Čitani ne znajo in zanimajo jih bolj poljedelstvo in druge stvari kot pa boljše življenje in drugo."

Razgledal sem se nekoliko po salonu. Na pisalni mizi visok kup telegramov, kabelgramov in nacemigramov. Na mizi več sovjetskih časopisov, med temi tudi oficijelna "Pravda", ki je imela tu pa tam rdeča zarisan črto, kar se je najbrže tikalo "belega carja". Na stenu so v lepih okvirjih slike carja, carice in drugih članov carske rodbine. Na mizi je stalo troje telefonskih aparatov, ki so od časa do časa klicali in je knez odgovarjal v ruskem jeziku, kar seveda nisem mogel razumeti. Potegnil je iz žepa zlato cigaretno dozo ter mi ponudil prvovrstno rusko cigareto. "Nato me je povabil na balkon, odkoder je bil razgled na morje."

"Vidite tam ono jacht?" me je vprašal knez in ko sem prikinjal je nadaljeval:

"Mnogo bi dal, ako bi mogel poznati ime nekega ruskega milijonarja, kateri je bil kreditiran pred stavnik sovjetske vlade pri neki evropski veličini." Zamisljen je zrl proti jacht, ter hitro vlekel cigareto.

"Pravijo da je carjevič še živ," sem prekinil molk. "Vi mislite na onega mladega človeka na Poljskem?" Pritrdil sem. "Neresnična vest. Sam sem videl dečka v Begovsu — a to ni carjevič."

Govorila sva namreč o mladencu, kateri dela v neki tovarni sraje na Poljskem in o katerem so trdili, da je carjevič Aleksij.

Veliki knez je pozvonil in stoga je postavil pred naju dve časi li monade.

"Mar ljubite solnčne pokrajine tu doli?", sem vprašal, ko sem srkal hladno tekočino. On pa je odvrnil: "Hrepenim po snženih planjah Rusije, zvončkanju zvoncev trajk, miloglasnih zvonovih Kremla, zvončkanju prodajalcev vodke — po vsakih zvonovih, ki so ruski. Ah, saj ne smem misliti na to. Z Bogom. Adien, moram na lunč."

ADVERTISE in GLAS NARODA

COLONEL LINDBERGH V MEHIŠKEM KONGRESU

Kmalu po svojem poletu v Mehiko, je bil letalec Lindbergh svečano sprejet v mehiškem kongresu. Kongresniki so mu izkazali najvišje časti.

Zita in njen sin Oton.

Poročevalec velikega angleškega lista, ki je obiskal v Doorna na Holandskem bivšega cesarja Viljema, je potoval tudi na Španjolsko v Lequeito, kjer v krasni vili prebiva bivša avstrijska cesarica Zita.

"V trenotku, ko sem vstopil v park," pripoveduje Anglež, "me je nahajala ondi Zita ter klicala. 'Ti paglavci grdi ali boš pustil psa in šel hitro sem?' Ko sem položaj spoznal, sem videl, da njen prvi sin Oto ščuva psa na mazo, ki se je gela na solnen."

Oto je star štirinajst let, toda meni se je zdelo, da jih ima komaj deset. Mogoče se mi zdel mlajši, ker sem ga videl v baržunasti obleki z ovratnikom iz čipk, kajti takega ima mati najraje. Kadar se mora pokazati madžarskim odposlancem, kateri si nadene uniformo kaknega madžarskega polka.

Ko sem se dečka poklonil, me je nekaj trenotkov mešl z omenjato pa dečal: "Ali imate penige radi?" Ko sem pritrdil, me je peljal v hlev ter mi pokazal malega konjčka, katerega mu je mati pred par dnevi kupila. Nato mi je razkazal vse svoje zaklade in ljubljence: zajčke, čebele, bičkelj in konje, kar ga je pa tako vznemljilo, da je dejal: "Nebaj že vendar, mama, ti Rekel je to v čisti angleščini, naker mi je mati razložila, da zna Oto francosko, angleško in italijansko."

Vila, v kateri prebiva Zita v prognanstvu, je nekaj centralni biro ogrskih monarhistov. Oto je zadržan kot vsak vladajoči monarh v Evropi, deset detektivov je v dnu v vili in okoli nje, spremlja cesarico in sina, kadar gresta izven vile ter pazijo, kdo prihaja v mejo z namenom, škodovati kedoemu nosilen Štefanove krogi.

"Vabim vas na čajanko," je dejala Zita, "čajanko sem se prava dila, ko sem bila na Angleskem. V salonu, v katerem so servirali čaj, je bilo polno fotografij z lastnimi poročili. Zbiralec bi za izročil ves svoj prihranek 10.000 Din. Nato sta izginila v noč. Tuočisti je vsela velika podoba Francuza Jožefa in polg te angleškega kralja Edvarda. "To je pred mnogimi leti kralj Edvard polakril za razbojnikoma. Ljudje niti majemu stric. Toda, mogoče vas bo zanimala ta-le slika," je leee Kadenko. Andželič, ki je nedavno pobegnil iz kaznilnice v Le-na veliko fotografijo s teraso pred cesarsko palačo na Dunaju. V nizi sredi slika je Franc Jožef, na desni Edvard, na levi Viljem II., za njimi princ Valeski (sedanji angleški kralj) in več drugih vladarjev. Slika nosi nič manj kot sedem lastnoročnih kraljevih podpisov. Mišl sem pri tem, kolko čisto funtov bi ta slika vrgla v Londonu ali New Yorku."

"Mama, ali emem tale kos?" je vprašal Oto ter kazal na velk kos potice, obložen s smetano. "Le vzemi, a boš holan," je smeje odvrnila mati. Brez dvoma bo Zita polkarila svojega ljubljence. Vstopil je služabnik ter prinesel posnetico, cesarica je vstala, se oprotila ter odšla. Ostal sem sam z nalvojedom. "Ako pridite jutri, bova preizkusila moj motorni čoln," je dejal živahni deček, a takoj nato: "Ali bodete povedali mami, ako vzamem še tale kos?" Ko sem odkimal, ga je hitro pograbil ter hitel mašiti v usta, da ga preje pajelet, predno se vrne.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Iz Jugoslavije.

Napad na duhovnika.

Iz Užice poročajo, da sta dva neznan maskirana razbojnika napadla duhovnika Jovana Tucovića. Tucović službuje že dolgo v vasi Duba pri Užicu. Napadalec sta svecenika prisilila, da jima je izročil ves svoj prihranek 10.000 Din. Nato sta izginila v noč. Tucović je vsela velika podoba Francuza Jožefa in polg te angleškega kralja Edvarda. "To je pred mnogimi leti kralj Edvard polakril za razbojnikoma. Ljudje niti majemu stric. Toda, mogoče vas bo zanimala ta-le slika," je leee Kadenko. Andželič, ki je nedavno pobegnil iz kaznilnice v Le-na veliko fotografijo s teraso pred cesarsko palačo na Dunaju. V nizi sredi slika je Franc Jožef, na desni Edvard, na levi Viljem II., za njimi princ Valeski (sedanji angleški kralj) in več drugih vladarjev. Slika nosi nič manj kot sedem lastnoročnih kraljevih podpisov. Mišl sem pri tem, kolko čisto funtov bi ta slika vrgla v Londonu ali New Yorku."

"Mama, ali emem tale kos?" je vprašal Oto ter kazal na velk kos potice, obložen s smetano. "Le vzemi, a boš holan," je smeje odvrnila mati. Brez dvoma bo Zita polkarila svojega ljubljence. Vstopil je služabnik ter prinesel posnetico, cesarica je vstala, se oprotila ter odšla. Ostal sem sam z nalvojedom. "Ako pridite jutri, bova preizkusila moj motorni čoln," je dejal živahni deček, a takoj nato: "Ali bodete povedali mami, ako vzamem še tale kos?" Ko sem odkimal, ga je hitro pograbil ter hitel mašiti v usta, da ga preje pajelet, predno se vrne.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

Cesarica se je vrnila z nekaj visokim človekom, ki je imel v gumbnici neko odlikovanje, naker sem se poslovil od prijazne cesarice ter ljubeznjivega otroka Otona.

ZANIMIVI in KORISTNI PODATKI

FOREIGN LANGUAGE INFORMATION SERVICE — JUGOSLAV BUREAU

AMERIŠKA KONSERVNA INDUSTRIJA.

Konserviranje (canning) jedil je imela konzervna industrija svoj konvah (kantah), je ena izmed no-početek. Začetkoma je sedež industrije bil odvisen od trga, danda-konserve, edini način za ohranjenje pa se conserve izdelujejo pov-vanje jedil je bil starodavni na-sod; ne trg, ampak zaloga surovi-čin sušenja, prekajevanja, nasolje-ne določuje sedež industrije.

Tekom zadnjih petindvajset let se je središče te industrije večkrat francoska vlada razpisala nagru-premaknilo. Vrsta konserv pa se do za človeka, ki bi iznašel boljši je neznansko pomnožila. Brzi raz-način konserviranja, živeža za voj-voj sadjereje ob pacifični obali je, ko, je prišlo do iznajdbe modernih na primer, povzročil preseleitev konservi Nicolas Appert, franco-središča produkcije sadnih kon-ski kuhar, se je 15 let bavil s tem serv od atlantske obali na pacifič-vprašanjem in je leta 1810 dobil no. Razvoj te industrije je pripri-nagrado za svoj izum.

Metoda, ki jo je Appert izumil, strv od koruze, paradajza, graha, je bistveno ista, ki se danes rabi fižola, breskev, jabolk in hrušk, pri pripravljanju domačih kon-ali tudi izdelovanju novih kon-serv. Deval je hrano, presno ali serv, ki so bile pred 25 letimi sploh deloma izkuhanu, v steklene vrče, nepoznane.

Konserve od špargljev, špinace, je bilo jedilo pokrito z njo. Na to sladkega krompirja, marelice in je deval steklene posode v kotel, raznih jagod so primeri tega raz-napnjen z vodo, ki je bilo počasi voja. Zlasti značilen pa je razvoj pregreto do vrelišča. Steklene po-produkcije konserviranega kra-sode so ostajale v tej vodi, dokler lijskega jabolka (pineapple) v otopju Havaii in velikanski na-rastek produkcije konserviranih-juh in konserv kahanega fižola. Dandanes se izdeluje več kot 200 vrst konserviranih jedil.

Pred 25 leti je bilo malih kon-servnih tovarn vseh evropskih. Pro-dukcija je bila majhna in so to-vorne izdelovale conserve skoraj vseh produktov, ki so se prišlo-ovali v okolščini. Današnja tenden-ea je napram produkciji na veliko v razmeroma manjšem številu to-varn, ki se specializirajo v kon-serviranju onih hranil, ki se zlasti pridelavajo v dotični pokrajini.

Produkcija na veliko in po ceni je postala mogoča vsled iznajdbe strojev. Dandanes stroji izdeluje-jo konve; stroji žanjejo pridelek namreč okolo l. 1810, in v Ameriki okolo l. 1821. Beseda "can" je jo te prideleke, ko jih pripravljajo za konserviranje; stroji napolnju-jejo konve z natančno vago dotič-nega produkta; stroji pričvršča-mesto "can" besedo "tin" (kositer), jo pokrove stroji kontrolirajo po-cinasta posoda) in za conserve hod konve skozi kuhala; stroji na-rabijo besedo "tinne food" mesto "canned food". V slovenščini ni-lu jejo zaboje za pakovanje.

Raba strojev ni le omogočila da-našnje letno produkcije v Združe-nih državah, od več kot 5000 mili-jonov konservnih konve, marveč je tudi mnogo prispela k temu, da na stopljen kositer. Najprej so konsument dobiva čist in zdrav jih izdelovali na roko in izurjeni produkt. V mnogih tovarnah se kositrar je bil jako priden, ako jih je napravil šest v enem dnevu. Ob-takih okolščinah je bila produk-cija počasna in konve so bile raz-meroma drage. Leta 1870 so bili izumljeni stroji za izdelovanje ci-nastih konve; dandanes morejo ti stroji izdelovati 100 konve v eni minuti in te konve niso zlatene znotraj. Izpopolnili so tudi stroje za pričvrščanje pokrova na kon-ve, ki so bile že napolnjene z jedi-lom; sto pokrovov na minuto je povprečni obrat in ti pokrovi so pritrjeni brez lotanja.

Drugi predpogoj za razvoj vele-industrije konserv je bil rešen, ko so iznašli retorto ali kuhalo na parni pritisk. Konve z jedilom so postavljajo v retorto in v njo se vpušča para pod pritiskom. Viso-ka temperatura omogočuje hitro skuhanje jedi. Retorto so iznašli okolo leta 1875, približno ob istem času, ko so iznašli strojno izdolo-vanje ponev, in industrija konserv na veliko je bila omogočena. Od tedaj datira hitro razvoj te nove in velevažne industrije.

Ameriška konzervna industrija je imela svoj početek v New Yorku leta 1819, ko so začeli naprav-kladno bolnico na Jelačičevem tr-ljati conserve od lososa (salmon), gu. Tam so mu rano obvezali in ga jastoga (labster) in ostrig. Pri-poslali v domačo oskrbo. Ranjo-hodnje leto so v Bostonu izdolo-vali conserve od sadja, kumár in v kuhinjo, kjer so ga vsi začudeno gledali, kajti mislili so, da je tež-

L. 1824 je Baltimore dobil svo-ko ranjen. Rana je bila samo na-jo prvo tovarno konserv in leto videzno lahko. V kuhinji je nasto-potem so začeli izdelovati konser-pilo notranje krvavenje in pono-ve od sardin v državi Maine. Prva čiš se je Preskovcevo stanje tako tovarna konserv (cannery) na Pa-poslajalo, da so ga okoli 2. ure eifiku je bila ustanovljena leta 1885.

Torej še mnogo poprej, predno bi okrevljal. Napadalec policijske so iznašli stroje za veleprodukcijo, ni aretirala.

HARDINGOVA GROBNICA

Na sliki vidite krsto s truplom predsednika Hardinga, katero spravljajo v novo grobnico v Marion, Ohio. Grobnica je iz belega mramorja ter je veljala pol milijona dolarjev.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

SELMA LAGERLOEF:

BEG V EGIPT

Na daljnem jugu, v eni od tistih neizmernih pušav Vzhoda, je rastla pred mnogimi, mnogimi stoletji palma, ki je bila ravnotežno neobičajno stara ko neobičajno visoka. Vsi, ki so potovali v tej pušavi, so se morali ustaviti in opaziti to palmo; bila je namreč mnogo višja, nego obeliski in piramide.

V ostalem je stala pa palma popolnoma osamela poleg ene malih oazi in tiho je sanjala v pušavske daljave. Nekega dne pa je zapazila nekaj, kar je v čudo presunilo vse iste njene košate kroge potujoče na vitkem deblu. Daleč, skoro na samem kraju pustinje, se je pojavilo dvoje ljudi, obojele potujočih. Nahajala sta se sicer v taki daljavi, da bi velblodi zgedali ko mravlje; toda bila je popolnoma gotovo dvojica ljudi. Dva, ki sta bila v pustinji popolnoma tuja, ker palma je dobro poznala vse prebivalce pušavske. Bil je to mož z ženo, ki ni imela niti vodnika, niti živinčeta — niti šotora niti meha za vožjo.

— In tako si je palma mislila: "Ta dva sta prišla v pustinjo gotovo le zato, da pogineta."

Naglo se je ozrla na vse strani in pomislila dalje: "Ta dva ubožca čaka sedmerna smrt: lev ju raztrga, glad ju umori s svojim strupom, žejja ju zaduši, peščen vihar ju zasuje, roparji ju zakoljejo, solnčni žarki ju sežgo, strah jih uniči."

Hotela je misliti na druge stvari. Usoda teh ljudi jo je spravila v preveč obžalovanje in grenko razpoloženje. Toda v celem prostranstvu pustinje ni bilo videti ničesar, česar ne bi videla že tisočletja. In tako je morala vendar misliti na oba potnika.

"Pri prahu in viharju!" je naenkrat vzkliknila palma, pri čemur je imenovala imeni dveh najhujših sovražnikov, ki grozi pustinjskim potnikom — pri prahu in viharju! — kaj vendar nosi ona žena v svojem naročju. Zdi se mi celo, da neso ti blazni ljudje s seboj dete!"

Palma, ki je — kakor navajajo vsi starej — bila dalekovidna, je videla v resnici prav. Ona žena je nosila v naročju dete, ki je, glavica opirto na materina prsa, blazno drmal.

"Vsaj to dete nima niti dosti oblike!" si je čez čas dejala palma. "Vidim, da je žena razpela svoje ogrinjalo in ga razgrnila preko svojega deteta. Odnosla je po vsaj verjetnosti dete iz puste v največji nagli in odhitela z njim takim, kot je spalo — Oh, sedaj razumem: Ti ljudje očitno beže! — Toda kljub temu so blazni." — je nadaljevala palma: "Če jih ne obrani angel nebeski, potem, naj bi raje pretrpeli od svojih sovražnikov najhujše, kar so jim pripravili, ko da so se podali v pustinjo —"

"Tako so prestrašeni, da ne tiso najmanjše utrujenosti —" je dalje premišljevala palma, "toda dobro vidim, da jim žejja gleda iz groznostnih oči. Vsaj jaz pač že lahko vem, kako izgledajo izžejani ljudje —" In samo pri misli na to strašno žejjo je stresla groza nje ne debla. Če bi jim mogla svetovati, bi jih prosila, naj se vrnejo. Saj jim sovražniki nikdar ne morejo prizadeti toliko gorka, kot pustinja. Tudi meni je bilo vedno težko stati pri življenju. Neke, ko sem bila še mlada, je našel vihar name celo pešeno gorjo — oh, če ne bi bila neumrjčica, bi se bila takrat gotovo zadušila."

In palma je razvijala svoje misli glasno dalje, kot to običajno stori osamljeni ljudje: "Slišim, da veje veter v moji kroni čarobno puhlače so se začeli razgibati. Ne vem, kaj da ima tako spreletava pri samem pogledu na te uboge tujce — oh, kaj,

ko krasna je ona otožna žena! — Spominja me na najčudovitejše poglede, kar sem jih doživela od svoje mladosti."

In palma je obujala spomine na svojo mladost, ko je obiskala oazo svojica čarobnih ljudi. Bila je to kraljica Saba in kralj Salomon, ki jo je spremljal vse do tega mesta. Krasna kraljica se je hotela zavrniti v svojo domovino in v tej oazi bi se imela ločiti.

"V spomin na to uro," je rekla tedaj kraljica, "vsadim v zemljo datljevo peščo, in hočem, da iz nje vsklije palma, ki naj živi do onega dne, ko ostane židovski zemlji večji kralj, nego si ti, o kralj Salomon!" In ko je spregovorila te besede, je zasadila v zemljo je derece, ki so ga orosile njene solze.

"Kako to —" je pomislila palma dalje — "da se moram spominjati onega dne baš danes?" — Ali je morda ona žena tam tako krasna, da me spominja na cno najkrajšjo vseh kraljic, ki sem vsled njene besede vznikla in ki od vlaga njenih solz živim še danes?"

"Slišim, da moji listi trepetajo v vedno močnejših tresljajih," je sepetala palma, "in zveni mi to nekako bolno in tesno kot pri žalostinki. Ko da prorokujejo, da bo tu v kratkem nekdo umrl. Dobro je le to, da vem, da to ne bom jaz, ker sem neumrjčica."

Palma je menila, da velja pregledna žalostinka njenih listov o čema ubogina, osamljenima potnikoma. Vsaj morata tudi onadva čutili, da se jima blizu poseljanja ura. To se je videlo že na njihovih pogledih, s katerimi so se ozirali na okostja velblodov, ki so ležala po pustinji, in na jastrebe, ki so krožili naokrog. Ne more biti drugače — umro tukaj, v njeni senči —

Opazili so oazo in palmo, in pospešili svoje korake. Ko so končno prispeli so padli na zemljo in zadnje upanje je izgubilo: studenec je bil izsušen. Žena je posadila dete kraj sebe na pesek in sedla k izkušnemu studencu. Mož se je vrgel poleg nje na tla in bil s pestmi zaprašeno zemljo. Palma je slišala, kako se razgovarjajo o bližajoči smrti.

Iz njihovih besed je posnela palma, da je dal kralj Herod pomoriti vse dve, triletno otročico moškega spola, boječ se, da ne bi bil med njimi oni veliki, grozni pričakovani židovski kralj. In čula je dalje, da se boje pušavskih strahot. Mož je dejal, da bi bilo morda bolje, če bi ostali doma in bi se v sili uprli krvnikom — ker čaka jih tako ali tako pogin. Menil je tudi, da bi bila smrt na prvi način lažja nego smrt v neskončnih peščenih daljavah.

"Bog nam bo stal ob strani!" je odgovorila žena.

"Tukaj smo tako sami med divjimi zvermi in med gadi," je dejal mož. "Nimamo več hrane, pijave. Kako naj zas torej Bog obvaruje?"

V divjem obupu je razgrl steno oblak in zaril obraz v zemljo. Bil je popolnoma obupan, kakor mož, ki mu je presekala srce smrten strel.

Žena je sedela tiho z rokami prekrizanimi čez kolena. Toda pogled njenih oči, s katerimi je zrla v pušavske daljave, je pričal o brezmejnem obupu in kruti resničnosti.

Palma je slišala, kako postaja šumenje njenih listov se turobniješe. Tudi žena jih je moral slišati, ker naglo je obrnila svoj pogled proti košatemu vrhu. In v istem trenutku je obupno vsepela roko v njemu.

"Oh, datelji, datelji," je vzkliknila žena in v njenih besedah je bila tako vroča tožba, da si je stara palma naenkrat zaželela, da ne bi bila višja od navadnega grmičja in da bi njeni sadeži ne bili večje dosegljivi nego grmičevi popki. Dobro je vedela, da je njena krona posejana z velikimi grozdi dateljev, toda kako naj jih ljudje dosežejo v tako vrtoglavi višini?

Mož je že opazil kako nedosegljivo visoko vise ti datelji v kroni palme. Na ženini vsklik ni vedel tega niti dvignil glave. Prosil je le, naj ne hrpeni po nedosegljivim. Toda dete, ki se je sanje bobacalo po pesku in se igralo z rimi vejami in stebelci, je čulo materin vzklik. Malčku ni slo v glavo, da njegova mamica ne bi mogla dobiti nečesa, kar si želi. Prišel je ogledovati palmo, ko ga je vzklik opozoril na sadje. Trudil se je in premišljal, kako bi se dalo priti do teh dateljev. Na njegovem čelu so se pojavile gube pod zlatinasti lasi. Končno je preletel njegovo otroško obličje smehljaj. Našel je sredstvo, ki ga ne sme prevarati. Prikočeval se je k palmi, gladil jo s svojimi mehki ročicami in klical s svojim jasnim otroškim glasom:

"Palmica skloni se! Palmica skloni se!"

In kaj je to? Listi palme so vstrepali, ko da jih je nenadoma zgrabil vihar in v celem dolgem deblu so se pričeli pretakati čudni tobovi; palma je čutila, da se mora pokoriti detetu. Ni se mogla izviti iz njegove moči.

In pričela je pod malčkom sklanjati svoje visoko, vitko deblu, ko se sklanjajo ljudje pred knezi. V mogočnem polkrogu se je cele tako globoko sklonila k zemlji, da se je njena košata krona dotiknila tal.

Malček ni bil niti prestrašen niti začuden, temveč je bežal z glasnim vzklikom radosti k drevesu in tgal s palme grozd za grozdom.

In ko jih je nabral dovolj in je palma še vedno poslušno ležala pred njim na tleh, je odkočeval zopet k njej in je dejal z ljubeznivim glaskom:

"Dvigni se palmica, dvigni!"

In orjaško drevo je tiho in častljivo dvignilo svojo krono in njegovi listi so svirali pesem ko naj sijajše strunice harfe.

"Sedaj pač vem, komu so pili pred trenutkom žalostinko", je dejala stara palma sama pri sebi, ko se je bila vzravala. "Niso jo pili nobenemu izmed teh treh ljudi."

Ko je kmalu potem potovala neka karavana preko pušave, so potniki opazili, da je stara palma usahnula.

Le kako se je to moglo zgoditi? je vprašal eden potnikov. "Vsaj bi morala ta palma zalezti vse dotlej, da ne nize kraljevejšega od kralja Salomona."

"Morila ga je videti!" — je dejal drug član karavane.

Agitirajte se "Glas Naroda", največji slovenski časnik v Ameriki.

ZNAMENJE NEDELJE

Vsako nedeljo razvijajo na ameriških bojnih ladjah nad amediško zastavo malo zastavico, na kateri je v podobljen križ. Slika nam kaže zastavo na ameriški bojni ladi "Cincinnati".

Razkritja o Rudolifu.

Stari češki publicist Penizek, urednik Narodnih Listov, izdaja svoje spomine iz dobe dunajskega delovanja. V tretjem delu memoarov se bavi tudi s smrtjo Frana Jožefovega sina, prestolonaslednika Rudolfa.

Tretji dan po smrti nadvojvode Rudolfa, piše Penizek, je razburjen obiskal dunajskega parlamenta, ne ga poročevalca, češkega politika dr. G. Eima, profesorja na medicinski fakulteti. Čeh prof. Albert Periček je bil Eimov pomočnik in je bil navzoč pri razgovoru. Prof. Albert je ves razburjen govoril: "Zagrel sem zločin, ki je najhujši smislim znanstvenika, anatomu in kirurga. Podpisal sem laž, ki je bila nasprotna od resnice. Podpisal sem protokol, ki pravi, da je Rudolf izvrši samomor. Pred menoj, pred človekom brez časti, pljunite trikrat. Ni bilo mogoče drugače, kakor da sem to storil."

Potem je pristopil k nam. Bil je izredno razburjen, blede po vsem obrazu. Tresel se je. Tudi njegov glas se je tresel. "Prihajam naravnost k vam," je začel pripovedovati, se usedel in pil iz steklenice, ki je stala na mizi, nekoliko vode. "Prihajam naravnost iz gradu, kjer smo ga zapeli in preplepili. Vse smo mu lepo preplepili. Bil pa je tudi temljito razmesarjen. Ni treba kirurga — vsak gozdar, vsak sodni izvedenec za orožje, bi na prvi pogled spoznal, da takšno rano, kakršno je imel, ne morejo biti od puške: katero si kdo nastavi na čelo. Bilo je jasno, da mu je bila lobanja razbita na plohu, s silnim udarcem od blizu."

"A zakaj," ga je prikinil Eim. "javno ne priznajo resnice. Ta bi bila vendar na korist tako spomnu Rudolfa, kakor imenu očlega habsburškega rodu." "Kako ste naivni," je odgovoril Albert. "Ko bi se razglasilo, da je bil Rudolf ubit, bi sledilo takoj vprašanje: Kdo ga je umoril?" Krivica bi morali aretirati in postaviti pred sodišče. — Mislim, ljubi Eim, da bi bila prava proti morilec bolj v prošah rajnega, kot rodu Habsburžanov? Saj bi moglo biti drago vprašanje, ki bi se pojavilo, zopet le: Zakaj ga je ubil? In mislite, da bi bilo to v korist habsburškega imena, če bi se v poroti dvorani ugotovljalo, kako je bil dedič avstrijskega prestola umorjen od tekmece iz ljubosumnosti? In če bi poročila o tej razpravi šla potem po celem svetu?"

"Toda," je ugovarjal Eim, "kako je mogel vendar dopustiti Frana Jožef, najbolj katoliški monarh, da bi se širila o smrti njegovega edinega sina v javnosti, več o sa-

berta: "Kakšna je ta konstrukcija?"

"Konstrukcija dejanja, ki se je odigral v noči s poslednjim aktom, je zelo enostavna, če odštejete vse basni," je razlagal Albert. "In če imate v mislih posebno stališče, v katerem se je nahajal Rudolf?"

Njegovo razmerje z Veezero je bila tajnost tako za cesarja, kot za baronesino mater. Toda vedelo se je o njej v takostevilih krogih, da je končno zvedel o tem tudi vladar. To razmerje je z velikim nemirrom zasledoval zaročnik baronese g. Baltazzi starejši.

Njegov brat, poslanec na Moravskem, vam je gotovo znan. Kar je v parlamentu, se ni spregovoril besede, toda znan je vsem kolegom po svojih dovtipih in dobrih igrah. Njegov stariši brat je svetovno znan lastnik žrebarne v Napajdelih, ki ga vidite pri vseh dirkah. Baltazzi pozna vse dvorne intrige, ki se pletejo okrog princa Stefanije. Ni nobena tajnost da so ga podpirale številne dvorne blizu stoječe dame proti Stefaniji, katero imenujejo begijsko gosko (ker ne trpi stranskih pletov svojega moža). Te dame so podpirale sestanke Rudolfa z njegovimi ljubimi. Baltazzi je tudi zvedel, da je povabil Rudolf Veezero v Mayerling, in se je peljal za njima. Njegov izvešček je pripeljal v mayerlingški grad samo nekoliko minut po prihodu Rudolfa in Veezero.

Vidri je takoj v lovske dvorane, v kateri sta bila skupaj Rudolf in Veezero. Filip Koburški s svojimi prijatelji, koristno dunajskega gledališča, ki je bila pozneje obsojena zaradi tatvine pri nekem zlatarju in grof Hoyos. Baltazzi je poklical Rudolfa na odgovor, da mu je zapeljal zaročnico, jo kompromitira in jo zvalja v svoji mayerlingški gozdu. Rabil je pri tem ostre besede napravi Rudolfa, z rokami mu je celo grozil.

Rudolf je pograbil biljardno palico z biljarda, ki je stal v dvorani, in se zagnal proti Baltazziju. Ta pa je vzel z obešalnika dvocevno puško in z njenim kopitom razbil Rudolfa glavo.

To smo mu spetno zavezali, tako da oseba, ki bo pripuščena k njegovi krsti, ne bodo niti opazile, da je bil ubit." Tako je pripovedoval Albert v eni sapi. Trenutek kasneje pa je še pripomnil: "Mora še nekaj dodati."

Kolega Kundrat (profesor patološke anatomije) se je dolgo branil podpisati protokol o samomoru Rudolfa. Ponavljal je, da mu čast in vest branita potrditi laž. Tu je pristopil k njemu cesarjev generalni adjutant grof Paar in ga vprašal: "Vaš oče je bil v službah Njegovega Velikanstva? Da, je odgovoril Kundrat. Bil je njegov komorni sluga. Kaj mislite, gospod profesor, če bi cesar hotel od Vašega očeta, da bi šel z njim na streho dvornega gradu in skočil z njim dol, bi li storil?"

In podpisal je.

ODDA SE stanovanje 4 sob in kopeli; elektrika; stanarina \$32.00 mesečno. Vprašajte pri: — Erdreich, 1069 Seneca Ave., Ridgewood. — Tel: 1139 Evergreen. (2x4&5)

Za Vloge,

ki jih prejmemo do vstevši

13. JANUARJA 1928,

prejmejo vlagatelji obresti po

4%

za CEL MESEC JANUAR.

Nadaljna ugodnost:

mesečno obrestovanje.

Vloge od \$1.— se prično obrestovati s prvim prihodnjega meseca.

Za vloge nudimo popolno VARNOST.

Naša POSTREŽBA je vedno v popolno zadovoljnost vlagateljev.

Ako še nimate vloge pri nas, poslužite se te NOVOLETNE PONUDBE in si preskrbite našo vložno knjižico.

SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

PLAČILNIDAN DANES?

Poslajte svoj denar domov potem brzojava!

Za delom hodite od mesta do mesta. Morate je treba doma plačati kak račun in v naša družina pošljete govorice.

Brzovajre denar domov. Tudi ure zmetem, ko vložite denar v bližnjem Western Union Telegraph uradu, bo čez nekaj ur vaš denar prišel v vašo družino. Dodačajte par centov, pa lahko pošljete z denarjem tudi poročila.

Western Union Telegraph urad je v bližini. Pošljete ugodno, ko dobite plačo. Pošljete ugodno uradniku, komu želite poslati denar. To je vse, kar je treba.

Zelo enostavno in preprosto! Tudi rože, bonboni, knjige itd., vse to se lahko kupi in pošlje potem brzojava.

THE WESTERN UNION TELEGRAPH COMPANY

GRAJSKA GOSPODIČNA

ROMAN.

Za Glas Naroda priredil G. P.

31

(Nadaljevanje.)

Grof je odšel v hotel, da naroči vse potrebno, dočim so odšle dame počasi skozi ozke ulice mesta.

Obnašanje Franke je ostalo tako spodobno, da je izmenjala grofica s Pijo pogled presenečenja.

Pija se je nasmehnila ter stisnila roko svoje sorodnice, kar je imelo pri Franči za posledico naravnost vihar navdušenja.

Postala je temnordeča od veselja ter bi najraje skočila v zrak, če bi se ne zadržala. Srečajo jih je par turistov, očividno slikarjev, ki so bili izvanredno dobre volje.

Najmlajši med njimi se je ozrl ves presenečen v obraz Pije, snel nato svoj klobuk ter zamahnil z njim mladi dami: — O, signorina bella!

Zadel ga je jezen pogled iz oči Franke, kontesa se je naenkrat magnila naprej ter motreče zrla v obraz Pije.

Ko je zapazila, da je ta obraz poln ponosnega in hladnega miru se je razsvetlil obraz Franke.

— To je prav, takega predznaka je treba popolnoma ignorirati, Pija, — je hvalila ter v svojem navdušenju celo pozabila na ime Lilian. — Mislim, da stoji ta predznak še vedno ter zija za teboj! li naj mu pokažem jezik!

Gospodična Nerdlingen je pritislila, vsa prestrašena, roko svoje sorodnice k sebi ter rekla:

— Da si ne predrneš kaj takega! Sploh ti ni treba zreti za gošpodom. Takih drznosti ne zapazi dostojna dama.

— Ali si našla tega človeka mogoče čednim?

— Franke, kakšen izraz! — je zmajala Pija voljno z glavo.

— Jaz te vprašam, če si ga smatrala mogoče čednim?

— Jaz ga sploh nisem pogledala.

— Inač prav. Mama mi pravi vedno, da se ne sme na cesti zreti gošpoda.

— In še dosti manj kazati jim jezike!

Kontesa se je veselo nasmehnila.

— Jaz nisem še odrasla dama. O, Pija, če bi bila že sedaj odrasla!

Globok vzdih je spremljal te besede.

— To pa gre strašno počasi.

Teta Johana je obstala pred neko starinsko hišico ter jo pozorno opazovala. Opozorila je tudi Pijo na čudovito izrezljana vrata.

Nato pa je pogledala na uro ter našla, da je že čas obrniti se, ker je kosilo najbrž že pripravljeno.

Franke je napravila nevoljen obraz.

— Že sedaj? Potem bomo najbrž še enkrat srečali občudovalca Pije.

— Veseliti te mora, če vzbuja tvoja sestrična toliko občudovanja!

— Veseliti, — hm!

Čuden izraz je ležal na obrazu mlade grofice in Pija je razumela sedaj njeno čudno obnašanje. Franke je bila ljubosumna, kot so vse grde deklice na uspehe svojih bolj oblagodarnih tovarišic.

To pa ni bila zavist v pravem smislu besede, kajti njen značaj je vseboval preveč dobrosočnosti in veselosti. Neke vrste ljubosumnost pa se je vendar kazala in to se je zdelo Piji povsem razumljivo. Težko mora biti za dorajajočo deklico, kadar občuti svojo lastno grdo dvojno težko poleg lepe prijateljice.

Uboga mala! Koliko kapljic gorjupa bo še padlo v čašo veselja tvoje življenja! Pija ne bo v resnici ničesar več storila, da predoči mladi deklici še bolj ostro celo razliko.

— Pija, kaj pa, če čaka človek sedaj nate? — je vprašala kontesa še enkrat in njene temne oči so blestele skoro prosoje.

Gospodična Nerdlingen pa je smehljaje zmajala z glavo.

— Potem mu hočemo dovoliti to nedolžno veselje...

— Mogoče pa se boš zaljubila v njega?

Tedaj pa se je njena sosedica veselo nasmehnila.

— Franke, ti nisi pri pravi pameti! Jaz ne spadam med fantastične ljudi, ki se zaljubijo na prvi pogled.

— Ali si ponosna na to?

— Imenuj to kot hočeš.

— Ti se boš poročila le z grofom?

Tedaj pa je stresla Pija svojo plavo glavico in nezaupni pogled, ki ji je postal lasten v zadnjem času, je švignil proti vprašalki.

— Ti se motiš, — je rekla hladno, — Jaz ne bom nikdar vpraševala po imenu, stanu in sredstvih katerega moža, pač pa se poročila le s takim, katerega bi ljubila.

— In če bi ne prišel nikdo, katerega bi mogla ljubiti?

— Bi ostala sama.

Obraz Franke je žarel.

— Mene pa imaš rada, kaj ne?

— Franke ne bodi tako otročja!

— Jaz nisem prav nič otročja, mama. Jaz hočem staviti le sladki Lilian le predlog, da se sploh nikdar ne poroči ter ostane za vedno pri meni. Ali bi ne bilo to krasno?

Pija se je zopet nasmehnila.

— Kdo ve, Franke! Mogoče bi bila to najbolj mirna sreča, katero bi si mogla želeli. Ti pa bi ne bila trajno zadovoljna s strogim učiteljem.

— Seveda, seveda, a potem bi ne bila več učiteljica, — se je radovala kontesa ter pozabila v svojem navdušenju na dostojnost, katero je kazala tekom celega izprehoda. Izpustila je roko Pije ter odhitela proti hotelski verandi, kjer sta stala v pogovoru grof in Friderik.

Oba sta ji obračala hrbet.

Franke pa je priletela, se oprla na rami obeh ter visela nekaj sekund med obema kot telovadek na bradli.

Grof iz Nidecke je omahnil pod to nepričakovano težo in tudi Friderik ki je bil ostareel, je omahnil na kolena. Teta Johana pa skoraj ni mogla naprej od samega smeha. Pritisnila je svoj robec na usta ter skušala zopet uloviti sapo.

— Kako nepopisno komično je izgledalo to! Ta dolga punca in z njenimi nerodnimi krili! — se je smejala grofica ter si brisala solze iz oči. Na to pa se je ozrla v presenečeni obraz Pije ter prišla nekoliko v zadrego.

— To je strašen razposajenec, drago sree! Prosim te, Pija, da ne daš vsega na tehtnico. Ona je tako navdušena, da je našla tovarnišico in prijateljico, da gori njena ljubezen prav do nebes! Vedno smoj jo vzgojevali samotno in brez vsakega občejanja in vsled tega se ji zdi vsako občejanje dvojen užitek.

(Dalje prihodnjik.)

IZ NEW YORKA v JUGOSLAVIJO
POD OSEBNIM VODSTVOM
VELIKONOČNI IZLET
NA PARNIKU
AQUITANIA
Odpluje iz New Yorka v Cherbourg
v PETEK, DNE 23. MARCA

Praznujte Velikonoce pri stariših in sorodnikih, ki vas težko pričakujejo. Potujte pod izvršnim vodstvom *Mr. A. Markus-a*, člana newyorškega urada Cunard Linie, ki bo skrbel za vas in za vašo priljago. Potujte udobne. Prastori in "Aquitania" so veliki in udobni. Domača hrana. Zajemite si že s'edaj povratno vožnjo in prisedite denar.

Za nadaljnjne informacije vprašajte kateregakoli Cunard agenta ali pišite na:

CUNARD LINE
25 Broadway
New York

O srčnih napakah.

Dr. V. Sporn, specialist za notranje bolezni.

Sree ima nalogo, da poganja kri kot majhna črpalka po vsem omrežju žil. Ta nad vse važen organ mora zalivati z zadostno količino krvi samega sebe in vse tisto do najmanjše žive celice, ki dobi tem potom hrana in kisika, odajajo pa tudi krvi vse mogoče koristne in škodljive produkte presnove. Svojo nalogo vsi brezobzorno, če je zdravo. Če pa svojega dela ne bmore, začno bolniki kaj kmalu tožiti o različnih težavah. Slabo spijo, sapa jim nagaja, sree jim močno in nemirno utripa. Nazadnje se jih loti pogosto tudi vodenica. Tako bolno sree je vedno spreminjeno in te spremembe lahko ugotovimo na različne načine pri živem človeku. Posebno jasno vidimo razliko med bolnim in zdravim sree pri sekciji. Kar se pa se skriva prostim oči in tipu, se nam odkrije pod drobnogledom. Te bolezenske spremembe so raznovrstne, težje in lažje, odvisne od tega, koliko časa in na katerih mestih je divjal proces. Imamo vsled vnetja zraščene srčne ovojnice, ki kot oklep evirajo razcejanje in krčenje sree, z brazgotinami posejano srčno mišico, propuščajoe lopute, zožene predore med pretkvorji in prekatih, trde, ozke srčne žile, skozi katere ne more zadostna množina krvi, da bi hranila srčno mišico. Razumemo, odkol vse težave, o katerih nam tožijo taki bolniki.

Poznamo pa tudi ljudi, ki jih vedno vznemirja sree, pa nam ne bena, še tako vestna preiskava ne razkrije niti bolezenskih sprememb niti nezadostnega krvnega obtoka. In če iščemo vzroke teh težav tudi v izrezanem sree in žilju, bo naš trud zaman. Odkod torej ti bolezenski občutki pri sree, to nemirno bitje, odkod ta neprijetna, grozovzbujajoča tesnoba v prsih, ki se že včasih kot železna pest do poltane? Odkod to sumljivo spočitkanje in mučno zastajanje sree, ki spravi bolnika skoro v obup, to silno valovanje krvi, da čuti utripanje slehrne žilice, kovanje v senčih, tema pred očmi, nezavest? Že se začne v obrisih prikazovati nad glavo bolnika Damoklejev meč, strah pred kapjo. Tedaj se začne njihov križev pot. Povprašujejo znanee, svetujejo jim tet. romajo k čudodelnikom, menjavajo zdravilne. Nemirni brskajo po strokovnih knjigah, stikajo po leksikonih in iščejo povod miru. Začeno si očitati vse mladostne grehe, obžalujejo vse vesele urice, vsako kapico vina, vsako cigareto. Vse, kar jih je veselilo na tem svetu, jim zagreni moreča skrb, da so bolni na sree.

Zaman pa iščemo pri teh bolnikih bolezenskih sprememb na sree. Vzrok težavam mora biti drugod in je predvsem v oslabelem živčevju. Zanimivo je, čemu nastajajo ravno krog sree različne živčne motnje. Vsebinsa sree se od narača do udarca menjava, to utripanje sree čutimo pri vsakem

večjem naporu in imamo zato o legi sree tudi brez medicinske študija vsaj nejasen pojem. Okolice sree je preprežena z mnogimi čutnimi žveji, ki nam neprestano privlačajo dražljaje ter poročajo o polnjenju prekatov, o sili udare, legi itd. Na te dražljaje se navadimo tako, da jih pri svojem običajnem delu ne čutimo. Če se pa spremeni sree radi bolezni v svoji velikosti, svoji obliki ali legi, se nam udar srčne konice javlja, nam prihajajo nenavadni drgljaji do zavesti, vznemirjati nas začne, nadležno utripanje sree, čutimo ne, navadno tesnobo v prsih. Ni po treba, da bi sree obolelo, spremeni se lahko živčevje, ki vodi te dražljaje, imamo potem isto sliko, isto težavo, dasi ravno je sree zdravo.

Sree samo ima tudi svoje posebne naprave in omrežja, ki upravljajo redovito krčenje in širjenje pred dvorov in prekatov, poleg tega pa je na vajejih perifernega živčevja zvezano z možgani. Saj čutimo, da nam v strahu, jezi ali žalosti sree hitreje, oziroma počasneje bije. Tu do to živčevje zgubi mnogokrat ravnotežje, in vsi dražljaji iz sree in okolice ne odgovarjajo več dejanskemu stanju. Porocevalska služba je zbegana, do zavesti prihajajo pretirane vesti brez kritike, vsevprek, mnoge se pa med potem zgrabijo.

Dovolite, da vam predstavim nekaj slučajev namišljenih srčnih napak.

Gospod X. želi, da bi ga vestransko preiskal. Vedno je bil popolnoma zdrav in nima nobenih težav. Je razumen gošpod, rad posluša zdravstvena predavanja, ogleda si vsako higiensko razstavo, spoštuje očeta Kneippa in pogleda včasih v Bliza. Rabi pa po svojih principih potrdila o svojem zdravju, da lahko spet pol leta pije mirno zvečer četrt evička in pokaži dvoje slabih cigar. Ko mu po končani preiskavi svečano zahtidim, da ne morem odriti nobene bolezni, je bil naenkrat ves razočaran.

Med vojno mi je vojaški zdravnik konstatiral srčno napako. Sier mi res ni nikdar delala nadleže in sem zdrav, srčno napako po vendar imam.

Gospod se je čudno razvnel za svoje napako. Po pravici, zakaj b'la je pohlevna, nikoli ni imel ž njo nepričlik. In postala mu je sčasoma ljuba in potrebna. Kdo ve, koliko mučnih zadržev in neljubih polov ga je že rešila. Zato jo je tako vestno hranil in čuval, da mu je kdo ne odvzame.

Pred več leti so me poklicali k bolniku, ki je baje že dolgo bolehal na sree. Imel je vse mogoče bolečine krog sree, romal je od zdravnika do zdravnika, zbral si še prav lepo apoteko, bolečnih senzacij pa ni bilo konca. Nekoe je naletel na dobrega znanca, ki ga je ljubeznivo opozoril, da ga lahko vsek čas zadene kap. Imel je dovolj. Brež se je odpeljal domov, legel v posteljo, napravil testament in se pripravil na večnost. No, smrti pa le ni bilo od nikoder, bilo mu je odveč tega zopernega čakanja in poslal je še pome.

V tem slučaju ni bilo težko odkriti vzroka te srčne napake, tudi ni bilo težko pomiriti njegovega živčevja in mu vrniti veselje do življenja. Še danes hodi z lahkoto po hribih, vlači lade, na srčno napako je pa brzčas že pozabil.

Nekoe so pripeljali v bolnico šestnajstletnega dijaka. Ves obupan je sedel na klop, tiščal se z obema rokama za sree, oči je imel široko odprte. Neznano groza mu je spaccila obraz, tresel se je po vsem životu.

"Sree mi zastaja..." Mrzel pot mu je orosil blede čelo, obupni, smrtni krik se je razlegal po hodnikih ven v pozno noč, njegova mati je stala poleg njega, ga mirila, božala in jokala.

In venlar je utripalo njegovo sree mirno in pokojno svoj enakomeren takt, nikjer nisem mogel opaziti najmanjše bolezenske spremembe tega organa, ki se pač ni menil za prikazni bolnega živčevja.

Poznamo torej poleg težkih srčnih bolezni z organskimi spremembami tudi srčne napake, pri katerih je sree nespremenjeno. Ker pa so n kateri znaki srčnih bolezni podobni znakom teh namišljenih napak, se pogosto po krivici obdoljuje sree. Živčne bolezni te vrste so neprijetne, vendar življeju niso nvarne, dočim se o srčnih bolezni kaj takega ne more trditi. Seveda je tudi zdravljenje v encem in drugem slučaju popolnoma drugo.

BOLGARSKI KRALJ BORIS

je navdušen avtomobilist. Avtomobil vozi sam, toda za vsak slučaj ima pri sebi mehanika.

etanie oarniko Shipping News

5. januarja:	Suffren, Havre	15. februarja:	De Grasse, Havre
6. januarja:	Deutschland, Cherbourg, Hamburg	16. februarja:	Suffren, Havre
7. januarja:	Aquitania, Cherbourg	17. februarja:	Deutschland, Cherbourg, Hamburg
8. januarja:	Columbus, Cherbourg, Bremen	18. februarja:	De France, Havre
9. januarja:	Cleveland, Cherbourg, Hamburg	19. februarja:	Republie, Cherbourg, Bremen
10. januarja:	Paris, Havre	20. februarja:	Muenchen, Cherbourg, Bremen
11. januarja:	Majestic, Cherbourg	21. februarja:	Cleveland, Cherbourg, Hamburg
12. januarja:	Republie, Cherbourg, Bremen	22. februarja:	Olympie, Cherbourg
13. januarja:	Minnewaska, Cherbourg	23. februarja:	Colombo, Genoa, Naples
14. januarja:	Colombo, Genoa, Naples	24. februarja:	Paris, Havre
15. januarja:	Berlin, Cherbourg, Bremen	25. februarja:	Suffren, Havre
16. januarja:	Hamburg, Cherbourg, Hamburg	26. februarja:	Suffren, Havre
17. januarja:	Arabic, Cherbourg, Antwerp	27. februarja:	Suffren, Havre
18. januarja:	De Grasse, Havre	28. februarja:	Suffren, Havre
19. januarja:	Westphalia, Hamburg		
20. januarja:	Aquitania, Cherbourg		
21. januarja:	De France, Havre		
22. januarja:	Republie, Cherbourg, Bremen		
23. januarja:	Muenchen, Cherbourg, Bremen		
24. januarja:	Cleveland, Cherbourg, Hamburg		
25. januarja:	Olympie, Cherbourg		
26. januarja:	Colombo, Genoa, Naples		
27. januarja:	Paris, Havre		
28. januarja:	Suffren, Havre		
29. januarja:	Suffren, Havre		
30. januarja:	Suffren, Havre		
31. januarja:	Suffren, Havre		

1. februarja: George Washington, Cherbourg, Bremen.

2. februarja: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg, Rotterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam.

3. februarja: Olympic, Cherbourg.

4. februarja: Paris, Havre.

5. februarja: Suffren, Cherbourg, Bremen.

6. februarja: Lapiand, Cherbourg, Antwerp.

7. februarja: Ryndam, Boulogne sur Mer, Rotterdam.

8. februarja: President Wilson, Trst, Thuringia, Hamburg.

9. februarja: New York, Cherbourg, Hamburg.

10. februarja: Suffren, Cherbourg.

11. februarja: Conte Biancamano, Genoa, Naples.

12. februarja: Minnewaska, Cherbourg.

13. februarja: New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam.

14. februarja: Suffren, Bremen.

15. februarja: Suffren, Bremen.

16. februarja: Suffren, Bremen.

17. februarja: Suffren, Bremen.

18. februarja: Suffren, Bremen.

19. februarja: Suffren, Bremen.

20. februarja: Suffren, Bremen.

21. februarja: Suffren, Bremen.

22. februarja: Suffren, Bremen.

23. februarja: Suffren, Bremen.

24. februarja: Suffren, Bremen.

25. februarja: Suffren, Bremen.

26. februarja: Suffren, Bremen.

27. februarja: Suffren, Bremen.

28. februarja: Suffren, Bremen.

29. februarja: Suffren, Bremen.

30. februarja: Suffren, Bremen.

31. februarja: Suffren, Bremen.

1. SKUPNI IZLET s parnikom "Paris" dne 24. marca, 1928.

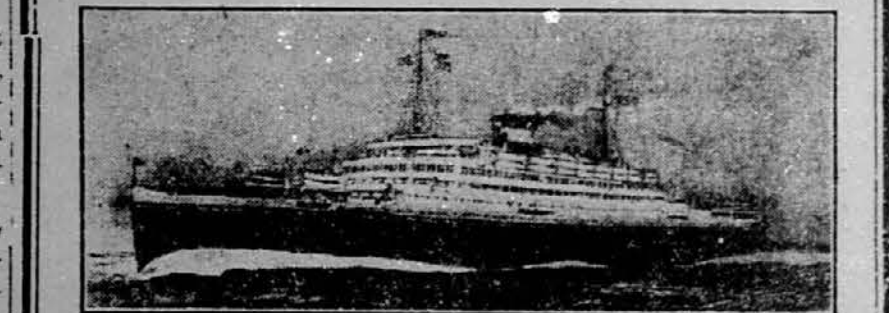
II. SKUPNI IZLET s parnikom "Paris" dne 12. maja, 1928.

III. SKUPNI IZLET s parnikom "Paris" dne 2. junija, 1928.

Večinoma parnikov odplujejo ponoči; potniki se vkrcajo dan prej.

SEST DNI PREKO OCEANA
Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:
PARIS 13. jan.; 3. febr.
(Ob polnoči.)
Najkrajša pot po železnici. Vsakdo je v posebnih kabini z vsemi modernimi udobnostmi. — Pijača in slavnostna francoska kuhinja izredno nizke cene. Zajemite si orator za vožnjo novega velikana.
Ile de France 16. marca.
(Ob polnoči.)
Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali
FRENCH LINE
19 State Street, New York, N. Y.

NOVI OGROMNI MOTORNI PARNIK
SATURNIA
Najfinejši, najhitrejši in najbolj razkošni motorni parnik na svetu odpluje naravnost v
SPLIT in TRST
25. februarja 1928.
Nikdar v zgodovini oceanskega potovanja ni bilo takega parnika kot je SATURNIA v kakem jugoslovanskem pristanišču.
Ta NOVI demon naglice nudi IZBORNO SLUŽBO v VSAKEM RAZREDU DIREKTNIA VOŽNJA JE SAMO 11 DNI, — toda ONI, KI ŽELE HITREJE POTOVATI se lahko izkrcajo s SATURNIE v francoskem pristanišču ter so doma v 9 DNEH.

Prostori so izvanredno udobni. Na razpolago so kabine za eno, dve, tri in štiri osebe v drugem, srednjem drugem in tretjem razredu; igralnice za otroke, telovadnica, čitalnice in pisarne, družabni prostori, kadilnica, "beauty parlors" in najbolj dovršena iznajdba ventilacije po vsem parniku.

Štiri velike obednice, dosti prostora na krovu, godba, radio in vse, kar napravi iz potovanja resnične in prijetne počitnice. — Strežaji, ki govorijo vaš jezik in kuharji, ki vam znajo ustreči.

SATURNIA ODPLUJE
25. feb., 31. mar., 5. maja, 9. jun., 14. jul.

Presidente Wilson—nadaljni znani parnik—in Saturnia nudita čudovito službo.

COSULICH LINE
Phelps Bros. & Co. GENERALNI AGENTJE
2 West Street, New York

Klobase in šunke.

pošiljam kakor vsako leto širom Amerike proti ekspresnem povzetju 36c funt poštnine prosto. Istotako imam v zalogi vsakovrstno SUHO MESO, izdelano po starokrajškem okusu. — Pošiljate le od 10 funtov naprej.

JOHN KRAMER
5301 St. Clair Ave
CLEVELAND, O.

PRAV VSAKDO — kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —
MALI OGLASI v "Glas Naroda"